

אמא יקרה שלי

כל כך מורכב להיות כאן במעמד הזה.
מעמד שקיוויתי לו שנים רבות וחששתי ממנו כל החיים.
מעמד שמציף הכל בבת אחת, תחושת החמצה, עצב עמוק, תחושת הקלה
ושיחרור, תחושת כאב וצער.

ואת, את היית אמא שלי, ברחם שלך התהוותי, דרך הממברנה שלך חוויתי את
העולם לראשונה, לידיים שלך נולדתי, לטוב ולרע
(והאם בכלל יש דבר כזה רע?)

שבוע לפני מותך, בלי לדעת מה עתיד לבוא, קמתי עם תחושת הודייה עמוקה
אלייך, נשטפתי זיכרונות, איך היית שולחת לי חבילות לכל מקום בעולם עם
הדברים הקטנים שאהבתי.
בדרכך הראית לי אהבתך ואני מוקירה על כך תודה ויודעת שהייתי נאהבת
ואהובה.

אני מצטערת שלא יכולתי להיות עבורך יותר ממה שהייתי, קרוב אלייך התפרש
עבורי כרחוק מעצמי, קרוב אלייך היה להידבק בכאב ובצער שלא הרפו ממך,
קרוב אלייך היה להיכנס לסחרחרה שאין ממנה יציאה.
למדתי להגן על עצמי, אולי יותר מידי, לראות אותך בכאבך ולהפריד אותך
ממני, לתת לך אהבה במידתי ולשמור על עצמי,
לאהוב אותך בדרכי.

אמא אהובה, ילדה ניצחית, אהובה של אלוהים.

בשנים שאני אמא זכיתי לעשות עוד ועוד שלום בתוכי מולך, זכיתי לראות אותך
דרכי, להבין אותך מעט יותר דרך העיניים של אמא ולהכיר אותך מעט יותר דרך
האימהות שלי.

המסע של הנשמה שלך היה מורכב, מלא עליות וירידות ואני לך בת, מופתעת
והמומה מעוצמת הכאב שאני מרגישה מהרגע בו נודע לי מותך.

אני מצטערת שלא הייתי יותר, אני יודעת שהבנתי אותי, אני יודעת שמה שכן
הצלחתי להעניק לך בשנים האחרונות היה הרבה, בשבילי ובשבילך.
אני יודעת שהילדים שלי אוהבים אותך ויזכרו אותך כסבתא שאהבה אותם
מאד.

אני מתפללת לנשמתך שתדע מנוח, שתיזכרי כמה את אהובה, שתסכימי
להשתחרר ולהתאחד עם האלוהות והיא תעטוף אותך בחיבוקה ברך, החם
והאהב. נשמתך כה ראויה למנוחה, סבלת מספיק
חיבוק לאבא

אני אוהבת אותך
אני מצטערת
בבקשה סילחי לי

במעמד הזה אני מבקשת להודות לכל בית כפר הנשיא, למרפאה וועדת רווחה
בפרט, על שנשאו את אמא בחיבוק ובכבוד על אף הקושי והמורכבות, תודה
לכולכם.

ותודה עמוקה למרי המלאך השומר שליוותה וטיפלה באמא במסירות אין קץ
בשנתיים וחצי האחרונות.

מירית נאיה

